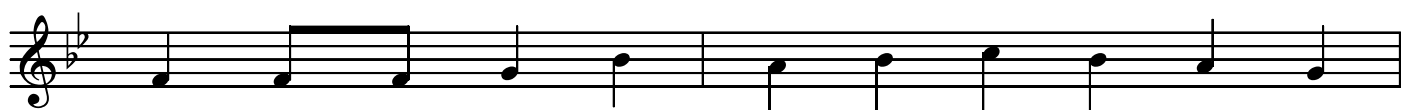

161. Siess, keresztyén

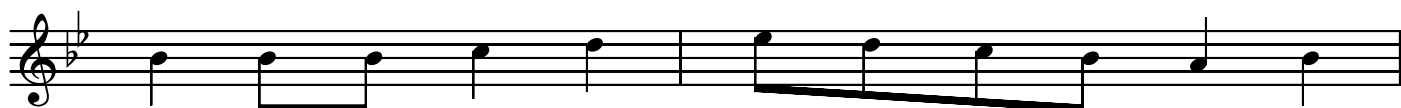
Tinódi Sebestyén

Si - ess, ke - resz - tyén, lel - ki jót hal - la - ni,
Mert nem hi - á - ba ezt az ó tör - vény - be,
Jól tud - ja föl - dön ezt min - den ke - resz - tyén:
Fe - je - de - lem - ség va - gyon csak Is - ten - ben,
Ne ess két - ség - be ő nagy jó - vol - tá - ban,
Dá - vi - dot Is - ten ha - gyá ki - rály - ság - ban,

Ré - gi tör - vény - ből har - col - ni ta - nul - ni,
Pró - fé - ták ír - ták Bib - li - a köny - vé - be;
Nem csak fegy - ver - rel ol - tal - maz az Is - ten.
Min - den ha - ta - lom va - gyon ő ke - zé - ben;
Az i - gaz hit - ben e - rős légy ma - gad - ban,
Ő el - len - sé - git ve - té gya - lá - zat - ban.

Az i - gaz hit mel - lett mint kell bajt vív - ni,
Szép ta - nul - ság ez most az új tör - vény - be',
Ezt min - den nép - nek tu - dá - sá - ra a - dom:
Ki - ket ő a - kar, föld ke - rek - sé - gé - ben:
Mint Dá - vid, úgy jársz pár - vi - a - da - lod - ban,
Di - csér - jük Is - tent nagy há - la - a - dás - ban,

Krisz-tus-ban bíz - ni.
Mi e - le - ink - be'.
Is - te-nünk va-gyon!
E - me - li ég - ben.
Hit - val - lá - sod-ban.
É - nek-mon-dás-ban.